

FUNDAMENTAREA INDICATORILOR POLITICII FINANCIARE

DRAGOMIR LILIA

doctor în științe economice, conferențiar universitar, USM

SECRIERU VASILE

doctorand, USM, Departamentul Finanțe și Bănci

DARII INA

doctorandă, USM, Departamentul Finanțe și Bănci

ȘARGU INA

doctorandă, USM, Departamentul Finanțe și Bănci

REZUMAT: Deși domeniul său de manifestare îl reprezintă activitatea financiară, prin conținutul său repercutează asupra întregii activități a entităților de la care emană. Instrumentele și tehnicile de realizare a obiectivelor politicii financiare reprezintă, la rândul lor, componente ale acesteia, prin care se conturează modul concret de înlăptuire a fluxurilor bănești, în corespondență cu scopurile cărora le sunt subordonate activitățile financiare.

Politica financiară diferă în funcție de interesele claselor și grupurilor sociale pe care le exprimă partidul sau partidele aflate la putere și de condițiile interne și externe ale fiecărei perioade.

ABSTRACT: Although its field of manifestation is the financial activity, through its content passed on to the entire business of the entities from which it emanates. The tools and techniques of accomplishment of the objectives of the financial policy are, in their turn, components of the its, which outlines the concrete way of realising cash flows, in correspondence with the purposes to which they are subordinated to financial activities.

Financial policy differs depending on the interests of classes and social groups that express the party or parties in power and of the internal and external conditions of each period.

CUVINTE CHEIE: politică financiară, politică bugetară, politică fiscală, politică monetară.

Ca parte integrantă a politicii economice a statului politica financiară apare ca un instrument al Guvernului în influențarea economiei, aplicarea căreia constă, în esență în determinarea utilizării instrumentelor financiare guvernamentale unei combinații a acestora care să ducă la realizarea scopurilor stabilite.

Politica financiară trebuie să realizeze folosirea conștientă a întregului ansamblu de instrumente și procedee cu caracter financiar, monetar și fiscal pentru stabilirea corectă a nivelului și structurii prelevărilor obligatorii, operațiunilor monetare, achizițiilor guvernamentale, operațiilor impozabile al regimului exonerărilor și al deducțiilor în procesul repartiției produsului social și în special, al venitului național pentru asigurarea rezervelor necesare la bugetul administrației de stat și al administrațiilor locale în scopul realizării obiectivelor politice economice și sociale din țară. Analiza minuțioasă a politicii financiare joacă un rol important în determinarea și evaluarea economiei unui stat.

Deși domeniul său de manifestare îl reprezintă activitatea financiară, prin conținutul său repercutează asupra întregii activități a entităților de la care emană. Instrumentele și tehnicile de realizare a obiectivelor politicii financiare reprezintă, la rândul lor, componente ale acesteia, prin care se conturează modul concret de înlăptuire a fluxurilor bănești, în corespondență cu scopurile cărora le sunt subordonate activitățile financiare.

Politica financiară diferă în funcție de interesele claselor și grupurilor sociale pe care le exprimă partidul sau partidele aflate la putere și de condițiile interne și externe ale fiecărei perioade. Politica financiară diferă și de la o țară la alta în funcție de potențialul economic, de gradul de dezvoltare economică, de orînduirea socială, de metodele de conducere a economiei și a altor factori.

Obiectivele de bază ale politicii financiare constau:

1. în stabilirea, dezvoltarea și creșterea economică;
2. reducerea șomajului;

3. reducerea inflației;
4. creșterea nivelului de trai al populației.

Politicile implementate pentru realizarea unei strategii macroeconomice trebuie să se situeze într-o perspectivă de lungă durată, evitându-se modificările frecvente. Fluctuațiile brutale constituie șocuri pe ansamblul economiei, crescând incertitudinea, neîncrederea, încetinirea proceselor investiționale etc..

În prezent, politica de creștere economică se bazează pe planificarea bugetară pe termen mediu, precum și pe coordonarea permanentă între politica bugetară și politica monetară, în condițiile compatibilității tuturor politicilor economice. În acest context, rolul politicii bugetar-fiscale constă în acceptarea sau respingerea dezechilibrelor bugetare.

În situația actuală a structurii sistemului bugetar al Republicii Moldova, pîrghiile de gestiune a resurselor financiare publice, la care se mobilizează veniturile, sunt: bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, fondul asigurărilor obligatorii de asistență medicală, etc.. Acest sistem unitar și corelat de fonduri evidențiază fluxurile financiare publice de formare a veniturilor fiscale și nefiscale și de repartizare a acestora pe destinații, în conformitate cu nevoile sociale și cu obiectivele de politică financiară la nivel macroeconomic.

Provocarea principală pentru anul 2018 și pe termen mediu reprezintă implementarea în continuare a reformelor structurale, consolidarea finanțelor publice și a stabilității financiare drept condiții primordiale pentru atingerea obiectivului durabilității bugetar-fiscale, prin menținerea unui deficit al bugetului public național la nivel sustenabil, evitînd riscurile legate de șocurile interne și externe, precum și dependența de asistența financiară externă.

În perioada 2018-2020, Guvernul își va consolida progresele înregistrate în recuperarea stabilității și sustenabilității finanțelor publice, protejînd, în același timp, alocările pentru cheltuielile sociale și de capital.

Măsurile-cheie care necesită a fi întreprinse sînt [1]:

- consolidarea bazei fiscale prin raționalizarea scutirilor fiscale, îmbunătățirea raportării privind impozitul pe venit și consolidarea administrării fiscale;
- finanțarea asigurărilor sociale și de sănătate pe o bază mai durabilă;
- cheltuieli publice mai eficiente, restructurarea administrației publice, o mai bună orientare a beneficiilor sociale și îmbunătățirea finanțării și gestionării programului de investiții publice;
- extinderea și aprofundarea pieței interne a valorilor mobiliare de stat, inclusiv ca răspuns la oportunitățile reduse de împrumuturi externe concesionale;
- consolidarea monitorizării și gestionării riscurilor bugetar-fiscale.

Agregatele bugetare pentru perioada 2018-2020 confirmă faptul că Republica Moldova se află în continuă redresare, dar încă într-un cadru bugetar-fiscal foarte constrîns (tabelul 1).

Tabelul 1. Agregate bugetare

Agregate bugetare	mil. lei				% din PIB			
	2017	2018	2019	2020	2017	2018	2019	2020
	Aprobat	Prognozat	Prognozat	Prognozat	Aprobat	Prognozat	Prognozat	Prognozat
Total venituri	51 593	56 559	60 679	65 203	36,1	34,9	34,4	33,9
Impozite și taxe	46 493	52 301	56 670	61 482	32,6	32,3	32,1	32,0
Alte venituri	2 075	2 178	2 814	2 629	1,5	1,3	1,6	1,4
Granturi	3 026	2 080	1 195	1 092	2,1	1,3	0,7	0,6
Total cheltuieli	55 883	60 388	65 198	70 028	39,1	37,3	37,0	36,4

Cheltuieli curente	49 553	53 051	56 991	60 804	34,7	32,8	32,3	31,6
Cheltuieli capitale	6 330	7 337	8 207	9 224	4,4	4,5	4,7	4,8
Soldul bugetar	-4 290	-3 829	-4 519	-4 825	-3,0	-2,4	-2,6	-2,5
Finanțat din:								
împrumuturi externe	5 717	4 115	1 661	427	4,0	2,5	0,9	0,2
împrumuturi interne	-268	505	3 570	4 810	-0,2	0,3	2,0	2,5
alte surse de finanțare	-1 380	-1 002	-922	-622	-1,0	-0,6	-0,5	-0,3

Sursa: Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova

Interdependențele obiective dintre opțiunile și deciziile referitoare la organizarea și desfășurarea fluxurilor financiar-monetare, respectiv la constituirea, distribuirea și utilizarea fondurilor bănești, conduc la o abordare integratoare a lor, în cadrul unei politici financiar-monetare (a autorităților publice) cu un conținut mai complex, care implică modalitățile de folosire a banilor, începând cu formele concrete ale acestora, continuând cu tehnicile de procurare, alocare și utilizare a sumelor de bani și încheind cu măsurile de influențare asupra activităților economice și sociale prin instrumentele financiare.

Prin prisma obiectivelor și instrumentelor specifice, politica financiar-monetară vizează atât problematica financiară în sens restrictiv (a finanțelor publice), cât și pe cea monetară.

Data fiind complexitatea problematicii politicii financiar-monetare, considerăm că pentru abordarea componentelor sale și conținutului specific acestora se impun câteva delimitări de ordin conceptual, asupra diferitelor accepțiuni ale componentelor acesteia.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cadru Bugetar pe Termen Mediu (2018-2020). Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.
2. Gheorghe Filip, Mihaela Onofrei – *Politici financiare*. Iași: Sedcom Libris, 2001, p. 246
3. Daniel Dăianu – *Funcționarea economiei și echilibrul extern*. București: Academiei Române, 1992, p. 71
4. Gheorghe Manolescu (coord) – *Politici economice. Concepte, instrumente, experiențe*. București: Economică, 1997, p. 265
5. Secrieru A., Dragomir (Rotaru) L. **GIDUL AUTORITĂȚILOR PUBLICE LOCALE**. Managementul finanțelor publice locale. Chișinău: S. n., 2016 (Tip. "Bons Offices"). - 88 p.